

ved tidligere Lejligheder. Det maa være en stor Tilfredsstillelse for den ærede Ordfører og hans Parti, at de har faaet deres Villie i dette Spørgsmaal, at Statsbanernes Takster virkelig er blevet forhøjet, og for mig har det været en Tilfredsstillelse, at det ikke er sket, før det var aldeles nødvendigt, før det blev et Led i Statens Finanspolitik. Men for saa vidt som den ærede Ordfører derefter kom ind paa nogle Betragtninger gaaende ud paa, at jeg modsatte mig, at man kritiserede, og at det dog vel ikke var kommet saa vidt, at man ikke maatte kritisere en Minister her i Tinget, maa jeg sige til det ærede Medlem, at hvad han mener dermed, forstaar jeg ikke. Kritik kan jeg ikke have det allermindste imod. Men Forholdet skulde vel ikke være det, at det ærede Medlem saavel som adskillige af hans Meningsfæller selv er lidt for ømskindede og nok forbeholder sig Retten til at kritisere Ministeren paa det ene og det andet Punkt, men under den Forudsætning, at der ikke bliver svaret? Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at paa det Punkt kan jeg i alt Fald ikke tjene ham, jeg forbeholder mig ubetinget at svare paa den Kritik, som fremføres overfor mig. Naar f. Eks. det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) i Gaar udtalte, at jeg havde gjort mig skyldig i grov Forsømmelse ved ikke at iværksætte de Statsbanearbejder, der mulig kunde udføres, saa skulde man maaske lade et saadant Udtryk passere og undlade at fremholde en saadan Bemærkning i det Lys, som den fortjener. Derpaa kan det ærede Medlem ikke gøre Regning for mit Vedkommende. Naar jeg stillede det Spørgsmaal til det ærede 3die kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), hvad Hensigten var med de Spørgsmaal, som man fra Jernbaneraadets Side havde rettet til Ministeriet, tillader jeg mig at finde tilstrækkeligt Svar paa dette Spørgsmaal i den Omstændighed, at det ærede 3die kongevalgte Medlem ikke kunde eller ikke ønskede at svare derpaa. Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede) har i Dag udtalt, at man ikke fra Jernbaneraadets Side havde haft nogen som helst politisk Hensigt med sit Spørgsmaal. Jeg ved ikke, hvad man forstaar derved. Jeg kan godt i Dag gentage det Spørgsmaal: om man dog ikke har haft den Hensigt at ville rejse en Diskussion om Spørgsmaalet om Statsbanernes Takster, om man overhovedet ikke har haft den Hensigt at ville foretage en Aktion mod Ministeriet paa Grundlag af Statsbanernes økonomiske Resultater.

Dernæst mente det ærede 2det Medlem for 2den Kreds, at hvis blot Raadets Formand vilde have ekspederet Spørgsmaalet til Ministeriet, vilde det saamænd ikke have gjort noget, om jeg derefter havde nægtet at svare derpaa. Jeg kan ikke paa Forhaand dele det ærede Medlems Opfattelse deraf. Jeg er meget tilbøjelig til at tro, at man vilde være blevet mindst lige saafornærmet paa mig, hvis jeg havde undladt at svare paa disse Spørgsmaal, som man er blevet det paa Formanden, fordi han nægtede at stille dem. Men i øvrigt skal jeg gerne udtale, saaledes som jeg gjorde det i Gaar, min Beredvillighed overfor det Ønske, som det ærede 2det Medlem for 2den Kreds udtalte, at der maatte komme noget godt ud af Jernbaneraadets Samarbejde med Ministeriet, men jeg kan ikke nægte, at de Udtalelser, som er faldet baade i Aftes og i Dag, overbeviser mig meget stærkt om, at Jernbaneraadet, saaledes som det er blevet institueret ved Loven, ikke tilfredsstiller nogle af de ærede Medlemmer. Man har i Jernbaneraadet ønsket at lægge noget andet og væsentlig mere i Loven end det, der er kommet ind i den.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at slutte. Selvfølgelig vil Forholdet være det, at jeg principielt maatte ønske Lovforslaget vedtaget i dets Helhed, og jeg er paa dette Tidspunkt ikke i Stand til at sige, hvorledes Lovforslagets videre Skæbne kan blive, hvis noget af de af Mindretallene stillede Ændringsforslag bliver vedtaget. Jeg ved, at man fra Folketingets Side har lagt overmaade megen Vægt paa, at denne Sag bliver gennemført, og jeg er altsaa i dette Øjeblik ude af Stand til at sige, hvorledes Lovforslaget vil blive modtaget i Folketinget, naar det fremkommer i en saa stærkt reduceret Skikkelse.

**Jørgen Berthelsen:** Jeg ved ikke, om Formanden vil tillade, at en Diskussion som den, vi havde i Gaar med Hensyn til Jernbaneraadet, kan fortsættes i Dag, naar man taler om Ændringsforslagene til nærværende Lovforslag. Det anser jeg for noget tvivlsomt, og jeg skal derfor kun i Anledning af den højtærede Ministers sidste Udtalelser sige, at jeg for mit Vedkommende — og jeg tror, at samtlige Jernbaneraadets Medlemmer deler denne Anskuelse — er fuldt tilfreds med Loven, som den er; det er kun Udøvelsen af den, vi er misfornøjede med. I øvrigt skal jeg henvise til mine Udtalelser fra i Gaar.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det i